

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԿԱՆ ԲԵՄԻՑ

Նորին Կայսերական Մեծութիւնը հեռագրում է Ս. Պետերբուրգ Նորին Մեծութեան Կայսրուհուն, յունիսի 15-ին։ «Զօրքերը 8-որդ կօրպուսի, իրանց առջև անելով 14-որդ դիվիզիա, այսօր առաւօտեան անցան Դունայ Զէֆինիցի մօտ։ Թշնամին յետ մղված է իր դրբից։ Գետի վրայով անցնելը շարունակվում է այսօր առանց արգելքի։ Կոիւրգեն շարունակվում է։ Կորուստները յայտնի չեն։ Նիկոպօլ այրվում է ռմբակոծութենից Յիմերմանի բոլոր զօրքերը անցան և վերառն Խաչկա, Տուլչա և Գիրսօվա։ — Գործող զօրքի Գլխաւոր Հրամանատարը հեռացրում է Դրաչայից յունիսի 15-ին։ Դունայի վրայով անցնելու դժուար գործ կատարվեցաւ Սիսովի մօտ։ Երջապատող բարձրութիւնները մեր ձեռքումն են։ Առաջնորդ անցաւ Իրագօմիրօվի գիվելիքան, իր առաջն ունելով Վոլինեան գունդը։ Այժմ յունիսի 15-ին, երեկոյեան, գետի այն կողմէ արդէն գոտնվում է ուժերորդ կօրպուս և չորրորդ բրիգադա։ Այժմ անցնում է 35-որդ դիվիզիա։ — Ս. Պետերբուրգից, յունիսի 18-ին «Միջազգային Հեռագրական Ընկերութիւնը Հեռագրում է Հետևեալը՝ աթագաւող Կայսրը դիմեց բօլգարացիներին պրօկամացիայով, որի մէջ բացատրում է որ նա յանձնեց զօրքին ապահովել բօլգարական ազգութեան իրաւունքները, որոնք ստացված են զարեւոր տանջանքների գնով և մարտիրոս ների արիւնով։ Ռուսաստանի նպատակը ստեղծագործական է և ոչ քանդոլ։ Մեր կառ մունքը կառաջնորդէ արգարութիւնը և հաստատ կամքը կարգ մոցնելու անկարգութեան և այլանդակութեան տեղ։ Մահմետականների որոնք մեղաւոր են սպանութիւններում։ Կատավեն կանոնաւոր դատաստանով։ Գիմելսկ Բօլգարիայի քրիստոնեաններին, Թագաւոր ասում է՝ «Ազատութեան ժամը մահմետականների կամայականութենից հաստու։ Առաջ զօրքերի երկրի խորքը մտնելուն պէտք թիւքքաց իշխանութեան տեղ կը մտցնի կանոնաւոր կազմակերպութիւն։ Բօլգարական լեգիոնները կը ծառայեն կարգ ապահովեր համար։ Ազօթում եմ Աստուծուց որ նեղ շնորհէ յաղթութիւնն։ — Արդաշա

նից պաշտօնապէս հաղորդում են յունիսի
18.-ին։ Գնդապետ Կոմարօվ յունիսի 14.-ին
ուղերդվեցաւ Արդանուչի ուղղութեամբ, իսկ
16.-ին յարձակվեց Յ հազար մարդուց բաղ-
կացած թիւրքաց զօրքի վրա, որ զետեղ-
ված էր քարեայ պատերով ամրացած գիրքի
մէջ, Արդանուչ շրջապատող բարձրութիւն-
ների վրա։ Թիւրքերը ջարդվեցան և յետ
մղվեցան Արդանուչից։ Մեր զօրքերը հե-
տևեցին թշնամուն մինչև Բաց։ Ամբաղած
բանակը 220 վրաններով մնաց մեր ձեռքում
Խրան Արդանուչի մէջ գտնվեցան մեծ պա-
հետաներ՝ ցորեն, ալիւր, քաշեայ ապրանք
ներ, ծխախոտ և 300 արկղ փամփուշտներ
Թիւրքաց զօրքը առաջնորդում էր Ահմէդ
էֆէնդի։ Մեր կողմից 1 սպանված և 17 վի-
րավորված կան։ Մեր զօրքերը դովելի կերպո-
էին գործ կատարում։ Թիւրքաց զօրքից տեղ-
վրա մնացին 100 սպանվածներից աւելի։
Մացլայից պաշտօնապէս հեռագրում ե-
յունիսի 18.-ին որ Զիվինի մօտ եղած կուկի-
յեանց, գեներալ աղիւտանս Լոսիս։ Մէլիքով
գեներալ Տէր-Ղուկասօվի զօրքի ընթացք-
դէպի Ալաշկերտի և Բայազէտի մէջ գտնվող
պահետաները հեշտացնելու համար, կանգնե-
Մելիքովի մէջ։ Ղարսի ոմբակօծութիւն
շարունակվում է։ Մեր կորուսաները 15.-ին
16.-ին և 17.-ին՝ միայն 1 սպանված և
վերաւորված մարդիկ։

Նայում հասարակութեան առօրեայ պահան
ջեն, չեն խօսում կամ չեն գործում այնպէս
ինչպէս ցանկանում է ազգի պահանջը: Քո
պէտքան է մի ազգի կեանքը, եթէ նորա հա-
րազատ որդիքը չեն աշխատում ընդհանու-
համաձայնութեամբ առանց կրքի, առանց
մէկի շահերին ծոռայելու և միւսին վեա-
սելու: Գանք մեր ազգի վերաբերութեամբ
որովհետեւ սա աւելի մօտ է մէր թէ սրտի
և թէ հոգուն:

Հայոց ազգը այս բօպէիս այն զրութեա-
մէջ է գտնվում որ հարկաւոր է նորան վե-
րականգնեցնել թէ բարոյապէս, թէ տնտե-
սապէս և թէ հողեպէս: Մեր ազգը այն ժա-
մանակ դուքս կը գայ իր նեղ ու մութ շը-
ջանից, երբ նորա մէջ կը տարածվի ա-
ղեպի ընթերցանութիւնն նա այն ժամանա-
կարող է իրան ազգերի շարքում դասել ե-
լքափիր և զիրք ասած բառերից չե զգ-
այնպէս ինչպէս թուրքը խոզի մաից: Եւ յէ-
րաւի ազգի կամ հասարակութեան լուսու-
րութեան աստիճանն իմանալու համար հա-
կաւոր է նայել նոյն ապէի մէջ հրատարակվո-
լուգիրների ու շեղինակութեանց թւին
նոցա տարածման ժողովրդի մէջ: Մեր ազ-
գը թէ բարձր և թէ միջին զանակարգը ան-
սիրով և եռանգով կարդում է օտար հ-
ղինակութիւններ. և հրատարակութիւննե-
րան թէ իրանը, որովհետեւ մեր օրինա-

Անի և ուրիշներին։ Մէկ խօսքով մեր հայ գրողները աշխատել են նմանվել երեւելի գիտ- նականներին, հեռու կենութով ժողովրդից, նորա առօրեայ պահանջներից։

Այսպէս ուրեմն մեկք չունենք միջին և ստորին դասակարգին մատչելի հեղինակութիւններ (մասամբ բացառութիւն է կազմում Պօլսի գրականութիւնը, ուր երբեմն երեւմ են թեթև լեզուով գրած, ժողովրդեան հասկացողութեան մատչելի թէ թարգմանութիւնք և թէ հեղինակութիւնք)։ Ուրեմն, եթէ կարելի է այսպէս տաել մեր ոչ հին, և ոչ էլ այժմեան գրուածքների մեծ մասը չեն ծառայում հասարակական շահերին, ուրեմն և իրանց բուն նպատակին։ Այս ցաւի առաջն առնելու մասին կը խօսենք իր տեղութիւնից։ Եթէ լեզունում ենք այն ձևարարութեամբ։ Եթէ լեզունում ենք այն հասարակութեան զարգանալուն, գուրս բերում ժողովրդին թմրութենից, հարուածում վասակար ուղղութեան ծառայող անձերին և այն, եթէ համաձայն ենք այն կարծիքին թէ լրագրութիւնը ուղղակի խօսում է ազգի բերանից, ցոյց առվես նորա պակաս և վասակագր կողմերը, առաջարկում այս կամ այն հարցը ընդունել և ընդունել ապա ուրեմն պէտք է խոսովանվենք որ լրագրուները աւելի մեծ զեր են խաղում քան հեղինակութիւնները։ Այսպէս ասած լրագրութիւնը հեղինակաների համար տապարէզ է բաց անում։ Մեր լրագրիների մէջ երբեմն երեւմ երեւմ են մի քանի թղթակիցներ կամ գրուածքներ, չեմ խօսում առաջնորդող յօդվածների վերա։ այդպիսի թղթակիցներ, որոնց թիւը բամբախտաբար շատ քիչ է, շարունակում են գրել և մի քանի ամսից յիշոյ գաղարում, այլ ևս չեն գրում։ Կամ վերաբերնեք այս երեսոյթը։ Նորան որ նորա այլ ևս նիւթ չեն գտնում գրելու, թէ նիւթ շատ կայ, բայց իրանք չեն կարողանում գրունել։ Իմ կարծիքով չէ կարելի վերաբերել առաջնին, որովհետեւ գրողները, եթէ կամենան, ամեն մի քայլափոխում նոր բան, նոր երեսոյթ տեսնելով կընդարձակեն նորան և մի բան կը գրեն, այլ շուտով կարելի է տաել որ նրանք ենթարկվելով կերանքի միակողմանի աղջեցութեանը, չեն մտածում մի կերպ հարստացնել մեր գրականութիւնը կամ լրագրութիւնը։ Մեր երիտասարդների մէջ, ինչպէս և ամեն տեղ, կը գտնեմ այնպիսիներ,

կառավարել ուստի մնարանի տնտեսական մաս
և մի քանի առարկաներից դասաւութիւն անե
զը նայելով, որ աշակերտները չնշն վարձ
արութեամբ են ընդունվում, ուսումնարանը գա
ձեալ լաւ է կառավարվում և տարուց տարի ը
դարձակվում է մասնաւոր օժանդակութիւն առ
նալով կառավարութեան կողմից: Այս պատճառ
իւրեան հիմնական սկզբի մէջ է՝ այստեղ աշխա
տանքը գործնական է և շահաւոր, այն աշխա
տանքը, որ թափում են աշակերտները ուսում
նարանի դաշտերի, կովերի, ծառերի և այլ բ
ների վերա սովորելու նպատակով, ուսի իր նի
թական օգուտները և սրանք այնչափ նշան
ւոր են, որ բաւականացնում են աշակերտնե
նիթական պահանջներին, և մասսամբ աւել
նալով գործածիում են ուսումնարանը ընդարձ
կելու:

Ահա մօտաւորապէս Շարիկօֆի նկարագի
Մեր այժմեան ուսումնարանի վերա նայելով շա
ղաթուար է չը նախանձել այն ազգերին, որոնց ո
րունքը այսպիսի ուսումնարանների մէջ է կըր
գում, և անկարելի է չը ցաւել, երբ մտքերս լ
րենք, որ մենք էլ կարող ենք ունենալ և ունե
դրա համար միջոցներ, բայց դժբաղդաբար չէ
կարող կամ չենք ուզում հասկանալ նոցա ն
նակութիւնը, իսկ մեր ազգի լուսաւորութե
համար նշանակուած գումարները անօգուտ
գնում չնորհիւ մեր լուսաւորիչների անհամ
ցողութեան և կրօնամօլութեան: Առնենք օ
նակ նոր-Նախիջևան քաղաքը իր վեց շրջա
գիւղերով: Սա ինչպէս յայտնի է ունի մեծ ց
մական միջոցներ վարժատունների համար և
նակուած, բայց ինչի՞ն է նա գործածում այդ գ

մարները՝ միայն տէրտէր, տիրացու պատրա
տելու կարծես բաւական (չէ), որ ծխակ
գալրոցները մեծ մասամբ տիրացուներ են ա
լիս ժողովրդին, — մեր լսելացի նախիջեանց
հիմնած ունեն նաև երկու հագեստ գալրոցներ մա-
նաւորապէս հոգևորականներ պատրաստելու, հ
մար, ինչպէս երեսում է, փռքը ժամանակից
զօրդին տեղ մնալու չէ և կեղեցիների մէջ տ
պէր տիրացուներից Խնկ վեց գիւղերի մ
կարելի է առել, չը կայ ոչ մի դպրոց, որովհե
շատ կծու իրօնիա կը լինէր, իթէ այդ գիւ-
րում եղածները դպրոց անուանեինք Եւ Ճը կա-
ծէք, որ քաղաքի գպրոցները ժողովուրդն է հ
նում, — ոչ սա բոլորովին անտարբեր է այդ գ
ծին, այլ հիմնողները մի քանի անձինք են, որ
օգտագ քաղելով ժողովրդի այդ անտարբեր
թենից, այս կամ այն կերպով իրաւունք են ձե-
բերել նշանակուած գումարները իրանց խե-
լչածի պէս գործածելու, առանց մի որ և
կոնտրօլի ժողովրդի կազմից, և չը կարծէք ն
նապէս, որ այդ պարուները ունեն մի որ և
լուսաւորչական յատկութիւն, — ոչ բնաւ, որ
հետեւ սրանք արգէն բնականից ողորմելի ե կ
նամօլ անձինք են, Այժմ կարծեմ համկանալ-
թէ ինչո՞ւ հոգևորականները Նախիջեանուա-
լըստ օրէ սունկի նման բազմանում են,
պիտի տանեն մեզ այդ մարդիկը, ինչ են ի
տանում գործ, պատասխանը շատ յուսա-
տական է... Շարիկնօֆի նման ուսումնարան
հիմնելու համար մեզ հարկաւոր կը լինեն ա
փոքր զրամական միջոցներ, քան թէ այժմ ո
գործ ենք ածում հիմնելով նոր ուսումնարան
և պատրաստելով այնպիսի ուսուցիչներ, որ

ապագային շատ ուղղ պիտի արդեն ժողովրդ
համեմատելավ իրանց ցոյց տալու օգուտն
հետ. Առելի լաւ է և էժան կը լինէր պատր
տել ուսուցիչներ երկրագործական և արու
տագործական ուսումնարանների համար
մէջ զանազանութիւն ուցա և մեր այժմ
զպրացներից ցոյց տուած արգիւնքների մէջ:
Վերջիններից ինչպէս տեսանք, գորս են զա
անգործ, աննպատակ, յուսահատուած մար
այն ինչ առաջիններից մենք կը ստանանք
ծունեայ, եռանդգուն մարդկի, որոնց կես
հարցը չէր շուարեցնի, ինչպէս միւններին, ու
հետեւ սրանք ունենալով հաստատ գիտուի
և կարողանալով սորան գործ գներ երբէք
խատանքից չին փախչի:

Մեր ազգի ներկայ հանգամանքները և կես
պայմանները այնպէս են այժմ, որ մեզ մը
այդ տեսակ, ի հարկէ փոքր ինչ մեզ յարմար
բած ֆոփոխութիւններով ուսումնարանները
բար են բարուղել ժողովրդի մտաւոր և նիւ
կան զբութիւնը Գուցէ ընթերցողը կը հար
ինձ, թէ որտեղից պիտի ստանանք մենք
համար ծխական ուսուցիչներ և քահանա
եթէ բոլորն ել երկրագործներ և արուեստա
ծներ լինեն, Յժուար չէ այդ հարցմունքին
տասխաննել Ինչո՞ւ այդ տեսակ ուսումնար
ներում աւարտող երիտասարդները կարող
լու չեն ծխական զպրոցների մէջ ուսուց
թիւն անել — իմ կարծիքով միայն սոքա Կ
են մեզ ժողովրդական ուսացիչներ գալո
որովհետեւ նոքա բացի կարդալ և գրել ուսու
նելուց, կարող են դեռ չատ գիւղական կե
տեղեկութիւններ հազարդել և ոչ միայն

կերտաներին, այլ և գիւղերի և փոքր քաղաքների հասարակ ժողովրդին, առաջնորդելով որպես աշխատանքների մէջ։
Մի և նոյնը կարելի է ասել քահանաների համար, որոնք այդ կերպ կրթուած լինելով, չեն քարոզի ժողովրդին, թէ փողը միայն աղօթքի զօրութեամբ կը շահուի, այլ և ինելացի աշխատաթեամբ էւ։
Աւ այս կերպով երբ ժողովրդի նիւթական գրութիւնը կը քարւոքիլի, այն ժամանակ առանց դժուարութեան կը հիմնուին ընդհանուր կրթուական ուսումնարաններ և կունենան իրանց նշանակութիւնը, որոշ նովատուակը և ուզութիւնը ժողովուրդը կը սկսի նայել նոցա անհրաժեշտութեան վերա իբր հացի և ջրի, և միայն այն ժամանակ մեր ազգային լուսաւորութեան գործը կը ստանայ իբ բնական ընթացքը։
Շատ կարելի է, որ ես այս փոքր աշխատան քովս չը կարողացայ ամենակորմանի ընթերցողին պարզել այս առաջարկած ուսումնարան ների բոլոր առաւելութիւնը, բայց այդ պէտք է հետեացնել իմ գրչի տկարութեանից, և ոչ թէ առարկայի աննշան լինսկուց։ Ես բոլորովին գոկը համարեմ իմ անձը, եթէ տեսնեմ, որ սորանով կարողացայ մեր ինտելիգենցիայի և լուսաւորիչների ուշադրութիւնը զարձնել այս հարցվերա, և նպաստել նորա ճիշդ ամենակորման քննութեանը։ Հարցը մեծակշիռ է, որովհետ նորանից կախեալ է մեր ինեղճ ազգի բոլոր ապագան։

ԳՈՎԱՆԵՐԻ Ա-ԱՃԻՒ ԵՒ ԱՌՈՒՄՆԱՐ
ՆԵՐԻ ԲՈՐԵԼԱՀԱՐԹՅՈՒՆ Մ.0.0.Է

լով հասարակութեան փորերը մի օրու մ զանազան կերակու բներավ եւ գինիներավ, կորուր աղքականներին հաղցնելով թանգարակ սեազգեստը...

1 ր., Փօղոս Մամուկեանց 50 կտ., Ակրտիչ
Եւանգուլեանց 1 ր., Գէորգ Գաւազ. Ցիբիեանց
50 կտ., Գէորգ Ղավիլյանեանց 1 ր., Ստեփան
Ներսիսեանց 1 ր., Ստեփան Մելքոնեանց 50 կ.,
Միքայէլ Ռուշմալեանց 1 ր., Անյացա 1 ր., Գար-
րիէլ Թուշմալեանց 3 ր., Սահման Լուէնջարեանց
25 կ., Յակովը Թուխմանեանց 50 կ., Քերոբիէ
Լազարեանց 50 կ., Զաքար Տանտեսեանց 50 կ.,
(Մ. Լ.) 3 ր. Յովհաննէս Աերեբրակեանց 3 ր.,
Պօղոս Գուրգէնբէկեանց 50 կ., Մկրտիչ Սերեբ-
րակեանց 1 ր., Գրիգոր Արէշեանց 40 կ., Գետ-
րոս Միթթարեանց 40 կ., Գէորգ Զամուկեանց
40 կ., Մինաս Գօղակեանց 40 կ., Կարապէտ Գաւթեանց
20 կ., Կարապէտ Ալիխանեանց 20 կ., Քե-
րովիէ Գասպարեանց 20 կ., Գէորգ Գուրգէնեանց
20 կ., Յովհաննէս Գրիգորեանց 25 կ., Մինաս
Խումարեանց 50 կ., Վասիլ Արտեմեանց 25 կ.,
Յովհաննէս Գանջուռեանց 1 ր., Խարզիս Ռոս-
տոմեանց 25 կ., Յովհաննէս Քովթայիսեանց 25
կ., Յովհաննէս Առամազեանց 25 կ., Յովհան-
նէս Առամազեանց 25 կ., Համբարձում Առ-
լամազեանց 20 կ., Գէորգ Բաղդասարեանց 50
կէորգ. Բաղդասարեանց 40 կ., Տրդատ Համբար-
ձումեանց 30 կ., Կարապէտ Լստատեանց 50 կ.,
Կարապէտ Կարափանեանց 30 կ., Գէորգ Մհե-
տեանց 50 կ., Յակովը Զովհինեանց 1 ր., Գրի-
գոր Զալիբեանց 50 կ., Յովհաննէս Զարախա-
նեանց 50 կ., Առաքել Ռուստիսանեանց 1 ր.,
Գերմանացի Վասիլի Ֆառուսա 1 ր., Գրիգոր Յ.
Նազարեանց 50 կ., Գետրոս Լիսիցեանց 25 կ.,
Գրիգոր Մելքոնեանց 25 կ., Սարգիս Ալաբէ-
գեանց 25 կ., Մարտին Գուլազեանց 50 կ.,
Քերովիէ Վելիկանեանց 60 կ., Գէորգ Առլա-
նեանց 50 կ., Գրիգոր Նազարեանց 75 կ., Ստե-
փան Աւաջալեանց 20 կ., Առաքել Էստա-
տեանց 20 կ., Ղազար Միթթարեանց 20 կ., Գասպար Գաւ-
թեանց 20 կ.

Գաբրիէլ քահանայ Տուրփայեան
Ներքին ԼՈՒՐԵՐ

ԳՐՈՒԹՅ մեզ գրում են՝ «Մայիսի 21-ին վեհական կաթողիկոսի օծման տասներորդ տարեդարձն էր, Այս օրը թեմական վերատեսուչ Յ. Տէր-Յովհաննիսեանի հրամանով Գօրու երկոսութպոցների աշակերտները եկեղեցի աարդեցան, որտեղից ուսումնաբան վերադառնալով, ներկայ դանվեցան մի ուսուցչի ճառախօսութեանը, որ բացատրեց նոցանոյն օնկաց տօնի նշանակութիւնը, աչքի առջև տեսելով Վեհափառի ազգօթիւնը»:

լիցիական պարզութիւնը քօրժօմում կալանաւո-
րեց մի ռաճայիկուն, (Բանա վիճակից), որ իրան
սուրբի տեղ էր քաղաքամ, ինչ մտքել էր յայտ-
նում նա, մեկ յայտնի չէ, միայն ասում են որ
այդ մտրդը շատ լու խօսութիւն հայերէն, ուս-
ուերէն, առաջիկուն և վրացերէն լեզուներով:

սուս, բայց պրու ռամբ ուշուց չը կատար. Այդ պրա-
ւոյթը բացատրվում է՝ նորանով, որ ազգին կարիք
մի մաս ամբողջ ասրի ուսումնարան չէր յա-
ճախում. Տղաների ուսումնարանը հարցագրնու-
թեան ժամանակ իրան արևից լաւ պատրաս-
տվուց ցայց տուեց քան թէ օրինդ ական դպրոցը.

ԱՐՄԱՆԻԱՆ ՏԵՍԱԲԻՒԹԻՒՆ

Կ. Պօլսից «Համասիհեռագրական Էնկե-
րութիւնը» հազարդումէ յունիսի 16-ից, ու

որոնք ձիգը ունեն մի հարցի վրա դատողութիւն տալ բերանացի, կը գտնվին և այնպիսիներ, որոնք չորհը ունեն մի երեսյթ գուրս բերել գրչի զօրութեամբ, երբորդը ճարպիկ է խօսացի և գրողի թէ մաքի և թէ լեզուի սխալներ գտնելում և այն... բայց այս ձիրքերը մնում են մեռած, քնած, չեն գործ դրվում: Խնչու: Օրովհետեւ նրանք չեն միանում, չեն կապվում՝ միմեանց հետ և օգուտ չեն քաղում միմեանցից և ապա օգուտում տղին: Աւրեմն եթէ մեր հասկացող երիտասարդները մի փոքր մտածէին, վայր իջնէին իրանց հպարտ ու ինքնահաւան կաֆէղրայից և առաջարկէին միւ՛ ոչ այնքան բարձր կրթութիւն ստացած պարոններին կազմել մի խումբ, մի ընկերութիւն և այս վերջիններն ել ուստի մնարանից դուրս գալուց յետոյ ևս ամօթ չը համարէին օգուտ քաղել առաջիններից, ևս առաւել զարգացնելու իրանց ընդունակութիւնները ապագայում իրանց օգտաւէտ կացուցանելու, — այն ժամանակ մենք կունենայինք շատ ընկերութիւններ, որոնց անդամները ձեռք ձեռ քի տանաձընդհանուր գրութեամբ կաշխատէին մեր գրականութիւնը հարատացնելու: Պարզ աւսոնք: Աթէ մենք կարգանք մեր թէ չեղինակութիւններ, թէ թարգմանութիւններ և թէ լրագրութեանց մէջ յօդվածներ, ... անպատճառ գտնում ենք սխալներ թէ լեզուի և թէ մաքի կողմից, բայց երբ մենք կունենանք, ինչպէս ասացի, ընկերութիւններ, որոնք իրանց աշխատութիւնները աւելի ընդունելի և մատշելի կացուցանելու համար կը խորհին միմեանց հետ, կը վիճեն, կը դառն և ապա կը տարածեն ժողովրդի մէջ, այն ժամանակ, եթէ չեմ սխալգում, ոչ չեղինա-

կութեանց մէջ կը գտնուէին խօշոր սիսալներ, և ոչ ել լրագրութեանց մէջ ոչ մի օգտին ըս ծառայող յօդվածներ։ Նթէ իմ տառաջարկած միտքը բնդունելի կը լինի մեր երիտասարդներին, այնու հետեւ մենք կունենանք այնպիսի գրուածքներ, որոնց կը համակրէր թէ բարձր, թէ միջին և թէ ստորին դասակարգի ժողովուրդը։ Ժողովրդի մէջ կը տարածվէր սէր դէպի ընթերցանութիւն, ուրիշն և դէպի առաջին դասակարգի ժողովուրդը։ Դասակարգի առաջին դէպի առաջարկմութիւնն է այց քանի որ մեր գրականութիւնը պէսք է այս կէտի վրա մնայ, քանի որ նա պէտք է սպասէ մի քանի անհատների երեալուն, որոնք քամբախտաբար շատ ուշ ուշ են երեսում, մեր ազգը չէ կարող իր նոպատակին համար ևս այսուել չեմ կամենում հարուածել այն

պարոններին, որոնք աշխատել են կամ աշխատում են գրականութեան մէջ, միայն ես կամենում եմ ասել որ աւելի լաւ կը լինէր գործել ընհանրութեան միաբանութեամբ, որ գործը աւելի շուր առաջ գնայ, որովհետեւ մէկը որքան էլ հասկացող լինի, այնու ամենայնիւ կը սիսալվի: Ուրեմն պ. պ. երիտասարդներ, միացէք, կազմեցէք ընկերութիւններ, հարատացրեք մեր գրականութիւնը, ցանեցէք որ հնձեք: Բայց եթէ կասէք թէ մէնք մեր աշխատութեան համար վարձատրութիւն չենք ստանում կտոր չենք ստանալու, ես էլ կասեմ՝ զեռ պէտք է քնիլ յետոյ երազ տեսնել զեռ պէտք է ժողովրդին կապել ընթերցանութեան հետ և ապա երբ ժողովուրդը հաց ու պանրի հետ անհրաժեշտ կը համարէ լրագիր ու զիրք, երբ լրագիրների ու պիքերի ցանկացողքը կը շատանան, զուք էլ վարձատրութիւն կը ստանաք: Վերջացնում եմ իմ յօդվածս կրկնելով «Մշակ» լրագրի «Մեր գիւղական ընտանեկան կեանքը» վերնագրով առաջնորդող յօդվածի այն տողերը թէ՝ «միւս կողմից բարյական գաղափարների ամբոխի մէջ սերմանողները հանդիսանում են ուսումնարանը, լրագրութիւնը, գրականութիւնը, թատրոնը, հրապարակախօսութիւնը, և այլն...»

լով հասարակութեան փորերը մի օրում զանգան կերակութերով և գինիներավ, կարողոր աղբականներին հաղթնելով թանգապահազդեալու...
Մեր համարակութեան յերանից միշտ լը վաւմ է, որ մեր քահանաները գող են, հարբեցող են, շատ փող են պահանջում՝ պատկերացնեած, մկրտութեան համար և այլն այլն։ Քանի որ նոցա վիճակը չենք ապահով քանի որ ընտանիքը նորանից պահանջում մնունդ, քանի որ որդիքը պահանջում կրթութիւն, նորա շաբաթական քսան կոպեկամուտով կարող են արդեօք բաւականանաւ—Աչ, ուրեմն պէտք է սպասեն, որ մարդ մեռնեն, որ թաղեն, կամ պէտք է մկրտ և պահեն, որ փող վերցնեն։ Խակ հիմէ, օրէն ները ըստ պատահեն պէտք է քաղցած կորտան։ Ես չեմ ասում որ քահանաները ըոլուաւ մարդիկ են, — ոչ։ Կամենում եմ ասու որ պէտք է ապահովել քահանաների վիճակինքան «Մշակը» իր առաջնորդող յօդուաներից մի քանիների մէջ խօսել է քահանաների ոռոգիկ մոտին։ Այն ժամանակ մեր հարակութիւնը իրաւունք ունի պահանջելի որ քահանաները լինեն բարյական և կրթեալ Առանց լաւացնելու քահանաների գնակը, միշտ կաղաղակեմ, որ անկարելի է քահանան լու լինի, որովհետեւ հացի խնդիրնորան շատ մոլում առիտաւմ է խղճնառն գէմ գործելու։ Ես հաւատացնում եմ նշանակելով քահանաներին ոռոգիկ, ինչպէս խօսվեցան սրբազն Գաբրիէլ Այլազեան կազմած ժողովի մէջ, — հասարակութիւն կունենայ առաւել կրթեալ քահանաներ շատ ուսումնաւարտ երիտասարդներ կը նրեն իրանց այդ պաշտօնին։

Բ. Տէր-Աբրահամեանց

Ահաւասիկ ուզարկում եմ յօպուտ վանի
դեհից վաստածների «89» ութուուն ինն ը
ութուուն հինգ կ. սրից հանելով ձանապար
ծախքը 1 ր. 25 կ. մեռմէ 88 բուբլի 60
պէկ. սրը յողովեցի Մօղջոկի հայ հասարա
թիւնից Յս պարտաւոր եմ չնորդակալուի
անել ստորագրութեանը մասնակցող յար
պարոններին իրանց կամաւոր նուիրաքրութ
է ծիրմ համակրաթեան համար զէպի իրանց
բայրները Ահաւասիկ ստորագրողների ան
ները :

Գ. Ք. Տ. 3 ր. Աղամ Մարդարեանց 1
Գալուստ քահ. Թումանեանց 1 ր. Նիկոլ
Տէր-Ահոնդեանց 1 ր. Մի ոճն 1 ր. Ո. Տ.
1 ր. Փօլսու Ծմեանց 5 ր. Յարութիւն Գ
ջումեանց 3 ր. Էմիշեանց 2 ր. Յափէկի Թ
մալեանց 3 ր. Յալշանենէս Աւլուխանեանց
Մկրտիչ Յովհաննիսեանց 1 ր. Մակար Յավէ
սեան Աւլուխանեանց 3 ր. Պիտրոս Գան
ժան 1 ր. Թօնոս Գանջանէնանց 3 ր.

սպանց 4 ր., Գոզի Տամշուռանց 3 ր.,
տան Սերեբրակեանց 2 ր., Անյայտ 3 ր.,
բովթիւն Շորպարոնեանց 1 ր., Ցովհաննէս
մենիկեանց 2 ր., Գրիգոր Լիսիցեանց 1 ր.,
Կովբ Ղափլանեանց 1., Մկրտիչ Կաժենիկե
1 ր., Միքայէլ Երեցիպիսեանց * 1 ր., Խաչա-
Պուսանեանց 1 ր., Մկրտիչ Խշմանեանց
Ցովհաննէս Խշմանեանց 1 ր., Նիկողայոս
ժանեանց 1 ր., Գէորգ Խշմանեանց 1 ր.,
Կովբ Պատօվեանց 1 ր., Գէորգ Ալիխան

ԱՐԵՎԻ

